

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5170/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Весне Поповић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., против тужене Банке Поштанска штедионица АД из Београда, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 813/20 од 21.07.2020. године, у седници од 12.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 813/20 од 21.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 813/20 од 21.07.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Трстенику П 365/19 од 07.02.2020. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је апсолутно ништава и не производи правно дејство одредба члана 6. став 1. и дела става 2. Уговора о готовинском кредиту са осигурањем од 03.07.2019. године, у делу којим корисник кредита пружима обавезу да банци плати једнократну фиксну накнаду за обраду кредитног захтева у износу од 5.310,00 динара и платива је на датум пуштања кредита у течај. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 20.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 813/20 од 21.07.2020. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1.

Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18). Наиме, нижестепене пресуде донете су у складу са правним ставом усвојеним на седници грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, по коме банка има право на наплату трошкова и накнаду банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове кредита није ништава, под условом да је понуда банке садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита. Трошкови обраде кредита и пуштања кредита у течај, као и други трошкови које банка обрачунава кориснику приликом одобравања кредита, или који су познати на дан обрачуна и које банка обрачунава кориснику у току реализације уговора о кредиту, могу бити исказани и у процентуалном износу и наплаћују се само кроз обрачун ефективне каматне стопе. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 16.10.2019. године, вредност предмета спора је означена на 4.000,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија у спору мале вредности није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић